

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร
สำหรับการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรเป็นมาตรฐานบังคับ
พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับแก่ฟาร์มสุกรที่มีใช้ฟาร์มสุกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการเลี้ยงระบบปศุสัตว์อินทรีย์และหมูลุ่จากกรมปศุสัตว์ ที่เลี้ยงสุกรขุน ตั้งแต่ ๕๐๐ ตัว ถึง ๑,๔๙๙ ตัว หรือเลี้ยงสุกรแม่พันธุ์ ตั้งแต่ ๙๕ ตัว ถึง ๑๑๙ ตัว เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่ที่เลี้ยงสุกรขุน ตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตัวขึ้นไป หรือเลี้ยงสุกรแม่พันธุ์ ตั้งแต่ ๑๒๐ ตัวขึ้นไป ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้มาตรฐานสินค้าเกษตร เลขที่ มกษ. ๖๔๐๓-๒๕๖๕ ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นมาตรฐานบังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ประภัตร โพธสุธน

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ปฏิบัติราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการเลี้ยงสุกรได้รับความนิยมนอกจากเกษตรกรไทยเป็นจำนวนมาก ทั้งที่เลี้ยงไว้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อการพาณิชย์ จึงจำเป็นต้องยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรที่มีการเลี้ยงสุกรขุนตั้งแต่ ๕๐๐ ตัวขึ้นไป หรือเลี้ยงสุกรแม่พันธุ์ ตั้งแต่ ๙๕ ตัวขึ้นไป เพื่อให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจในความปลอดภัยของเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ป้องกันปัญหาสุขภาพ ป้องกันและควบคุมโรคระบาดที่สำคัญในสุกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มศักยภาพในการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ในการนี้ ได้มีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ และได้มีการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องครบถ้วนตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว สมควรกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรสำหรับการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรเป็นมาตรฐานบังคับ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

มาตรฐานสินค้าเกษตร

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ กำหนดการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรตามที่กำหนดในข้อ 2.1 ครอบคลุมองค์ประกอบฟาร์ม การจัดการฟาร์ม บุคลากร สุขภาพสัตว์ สวัสดิภาพสัตว์ สิ่งแวดล้อม และการบันทึกข้อมูล เพื่อให้ได้สุกรที่มีความเหมาะสมในการนำไปเลี้ยง หรือนำไปใช้เป็นอาหาร โดยคำนึงถึงความปลอดภัยอาหาร สุขภาพสัตว์ สวัสดิภาพสัตว์ และสิ่งแวดล้อม
- 1.2 มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ ใช้กับฟาร์มที่เลี้ยงสุกรที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Sus scrofa* ทั้งที่เป็นสุกรบ้านและสุกรป่า

2. นิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 ฟาร์มสุกร (pig farm) หมายถึง สถานที่ประกอบการที่เลี้ยงสุกรพ่อแม่พันธุ์ สุกรอนุบาล หรือสุกรขุน อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน

3. ข้อกำหนด

3.1 องค์ประกอบฟาร์ม

3.1.1 สถานที่ตั้ง

หลักการ

การเลือกสถานที่ตั้งเพื่อประกอบกิจการฟาร์มสุกรมีความสำคัญ ต้องคำนึงถึงการปนเปื้อนของอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพจากสภาพแวดล้อม การคมนาคมที่สะดวก และการมีแหล่งน้ำที่เหมาะสมและเพียงพอ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ สามารถขนส่งสุกร อาหารสัตว์ เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ ได้สะดวก และไม่เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้

- 3.1.1.1 มีหลักฐานแสดงการยินยอมให้ประกอบกิจการจากราชการส่วนท้องถิ่น
- 3.1.1.2 ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนของอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม แหล่งรวมขยะ ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของสุกร และคน รวมทั้งสวัสดิภาพสัตว์ หรือมีมาตรการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม
- 3.1.1.3 ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีเส้นทางการคมนาคมที่สามารถขนส่งสุกร อาหารสัตว์ เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ ได้สะดวก ไม่อยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมขังได้
- 3.1.1.4 มีแหล่งน้ำที่สะอาดและใช้เพียงพอ

3.1.2 ฟังและลักษณะฟาร์ม

หลักการ

การวางผังฟาร์มและการจัดแบ่งพื้นที่ภายในฟาร์มอย่างเหมาะสม จะช่วยป้องกันการปนเปื้อน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพสัตว์ สวัสดิภาพสัตว์ และสิ่งแวดล้อม

- 3.1.2.1 มีพื้นที่ขนาดเพียงพอและเหมาะสมในการเลี้ยงสุกร ไม่หนาแน่นจนก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และสวัสดิภาพสัตว์
- 3.1.2.2 มีรั้วหรือแนวกันธรรมชาติที่สามารถควบคุมการเข้า-ออกของคนและป้องกันสัตว์อื่นจากภายนอกได้
- 3.1.2.3 มีการวางผังฟาร์มสุกรที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานอย่างถูกสุขลักษณะ กำหนดพื้นที่ปฏิบัติงานเป็นสัดส่วน เช่น พื้นที่เลี้ยงสัตว์ พื้นที่เก็บอาหารสัตว์ พื้นที่สำหรับแยกและรักษาสุกรป่วย พื้นที่รวบรวมขยะและมูล พื้นที่ทำลายซาก และพื้นที่จำหน่ายสุกร จัดแบ่งพื้นที่อาคารสำนักงานและที่พักอาศัยเป็นสัดส่วนแยกจากบริเวณเลี้ยงสัตว์
- 3.1.2.4 มีมาตรการในการป้องกันสัตว์ต่างๆ เข้าสู่พื้นที่ส่วนการผลิต และมีการควบคุมการเข้า-ออกของคนผ่านทางช่องทางเข้า-ออกที่กำหนด เพื่อป้องกันการปนเปื้อนข้าม

3.1.3 โรงเรือน

หลักการ

โครงสร้างโรงเรือนที่แข็งแรง ถูกสุขลักษณะ มีพื้นที่เพียงพอ และมีการจัดการให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสุกร จะส่งผลดีต่อสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์

- 3.1.3.1 มีโครงสร้างแข็งแรง ถูกสุขลักษณะ มีการระบายอากาศที่ดี ง่ายต่อการทำความสะอาดและบำรุงรักษา

- 3.1.3.2 มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกร และมีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนเหมาะสมกับสายพันธุ์ ขนาด และอายุของสุกร
- 3.1.3.3 กรณีโรงเรือนปิดซึ่งมีการควบคุมสภาพแวดล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ และแสงสว่าง ให้มีสัญญาณเตือนและมีมาตรการดำเนินการในกรณีอุปกรณ์อัตโนมัติไม่ทำงาน ไฟฟ้าดับหรือขัดข้อง

3.2 การจัดการฟาร์ม

3.2.1 คู่มือการจัดการฟาร์ม

หลักการ

คู่มือการจัดการฟาร์มสุกรที่มีรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญของฟาร์มสุกร จะช่วยให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถนำคู่มือไปใช้ในการปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ อย่างถูกต้อง และช่วยให้การจัดการฟาร์มสุกรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

- 3.2.1.1 มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญภายในฟาร์ม ได้แก่

- 1) การเตรียมโรงเรือนก่อนนำสุกรเข้าเลี้ยง
- 2) การจัดการฟาร์ม
- 3) ระบบการเลี้ยงสุกร
- 4) การจัดการอาหารและน้ำสำหรับสุกร
- 5) การทำความสะอาดและบำรุงรักษาโรงเรือน และอุปกรณ์
- 6) การจัดการด้านสุขภาพสุกร
- 7) การควบคุมสัตว์พาหะ
- 8) การจัดการด้านสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม
- 9) การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์
- 10) การบันทึกข้อมูล

- 3.2.1.2 มีการจัดทำเอกสารสำหรับขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานที่สำคัญ

3.2.2 การจัดการอาหารและน้ำ

หลักการ

การจัดการให้สุกรได้รับอาหารและน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการ จะส่งผลดีต่อสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์

- 3.2.2.1 ใช้อาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และเหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสุกร ตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558
- 3.2.2.2 ห้ามใช้สารต้องห้ามตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558

- 3.2.2.3 การผสมยาลงในอาหารสัตว์ให้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร แยกพื้นที่เก็บอาหารสัตว์ผสมยาออกจากพื้นที่เก็บอาหารทั่วไป และมีป้ายบ่งชี้
- 3.2.2.4 มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ทางกายภาพเบื้องต้น
- 3.2.2.5 จัดภาชนะและอุปกรณ์ให้อาหารเหมาะสมกับอายุ ขนาด และจำนวนของสุกร และจัดวางในตำแหน่งที่สุกรทุกตัวเข้าถึงอาหารได้
- 3.2.2.6 มีสถานที่เก็บอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่สะอาด ระบายอากาศดี สามารถป้องกันความชื้น เชื้อรา และสัตว์พาหะต่างๆ ได้ โดยแยกออกจากสถานที่เก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ และสารเคมีเป็นพิษ
- 3.2.2.7 นำอาหารสัตว์ที่เก็บไว้ก่อนออกใช้ก่อน (first in – first out)
- 3.2.2.8 น้ำที่ใช้ในฟาร์มได้รับการป้องกันการปนเปื้อนจากสิ่งที่เป็นอันตราย หรือมีมาตรการในการปรับปรุงคุณภาพก่อนนำมาใช้
- 3.2.2.9 มีน้ำสะอาดให้สุกรกินได้อย่างทั่วถึง

3.2.3 การจัดการโรงเรือน อุปกรณ์ และการบำรุงรักษา

หลักการ

การจัดการโรงเรือน อุปกรณ์ ให้สะอาด เป็นการลดการสะสมของเชื้อก่อโรค และการบำรุงรักษาโรงเรือน อุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานจะช่วยให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัยต่อสุกรและบุคลากร

- 3.2.3.1 ทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ให้ถูกสุขลักษณะ และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุกรและบุคลากร
- 3.2.3.2 นำมูลสัตว์ออกและทำความสะอาด ไม่ให้เกิดการหมักหมมภายในโรงเรือนและบริเวณรอบๆ
- 3.2.3.3 ภายหลังจากย้ายสุกรออกจากโรงเรือน ให้ทำความสะอาด ฝาเชื้อคอกและอุปกรณ์ และปิดพักไว้ก่อนนำสุกรรุ่นใหม่เข้าเลี้ยง ตามระยะเวลาที่กรมปศุสัตว์กำหนด
- 3.2.3.4 มีมาตรการควบคุมและกำจัดสัตว์พาหะที่เหมาะสม

3.3 บุคลากร

หลักการ

บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตามหน้าที่ความรับผิดชอบ มีสุขลักษณะส่วนบุคคล และสุขภาพดี จะช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสุกรได้รับการดูแล สุขภาพและสวัสดิภาพอย่างถูกต้อง

- 3.3.1 มีจำนวนบุคลากรเพียงพอ จัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน โดยคำนึงถึงจำนวนสูตรที่เลี้ยง
 - 3.3.2 บุคลากรมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน บุคลากรที่ทำหน้าที่เลี้ยงสูตร ต้องมีความรู้ โดยได้รับการฝึกอบรมหรือการฝึกอบรมในขณะที่ปฏิบัติงานในการเลี้ยงสูตร
 - 3.3.3 มีสัตวแพทย์ที่มีใบรับรองเป็นสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสูตรจากกรมปศุสัตว์
 - 3.3.4 บุคลากรมีสุขภาพดีและได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี รวมถึงโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคนที่สำคัญ
 - 3.3.5 มีมาตรการป้องกันการปนเปื้อนเชื้อก่อโรคเข้าสู่ส่วนการผลิตผ่านทางบุคลากร เช่น การจัดเตรียมห้องอาบน้ำ เครื่องแต่งกายและรองเท้าสำหรับผู้ปฏิบัติงาน
 - 3.3.6 บุคลากรที่เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อซึ่งอาจปนเปื้อนสู่ระบบการผลิต ห้ามเข้าปฏิบัติงานภายในส่วนโรงเรือนเลี้ยงสูตร
- 3.4 สุขภาพสัตว์**
- 3.4.1 การป้องกันและควบคุมโรค**
- หลักการ**
- มาตรการป้องกันและควบคุมโรค เช่น ความปลอดภัยทางชีวภาพ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่เหมาะสม และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 มีความสำคัญต่อสุขภาพของสูตร ช่วยให้สามารถป้องกันการแพร่กระจายและควบคุมเชื้อก่อโรคผ่านทางคน สัตว์ และยานพาหนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.4.1.1 มีมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพในการป้องกันและควบคุมโรคอย่างเหมาะสม ภายใต้การกำกับดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสูตร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสูตร
 - 3.4.1.2 มีมาตรการป้องกันโรคที่อาจมากับสูตรรุ่นใหม่ที่น่าเข้าฟาร์ม
 - 3.4.1.3 มีการป้องกันและควบคุมโรคที่มากับยานพาหนะ อุปกรณ์ และบุคคลก่อนเข้า-ออกฟาร์ม รวมถึงมีการจัดบันทึกการผ่านเข้า-ออกฟาร์มที่สามารถตรวจสอบได้
 - 3.4.1.4 มีโปรแกรมการสร้างภูมิคุ้มกันโรค รวมถึงการกำจัดพยาธิภายในและภายนอก ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสูตร
 - 3.4.1.5 กรณีที่เกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาดต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 และคำแนะนำของกรมปศุสัตว์

3.4.2 การบำบัดโรคสัตว์

หลักการ

การบำบัดโรคสัตว์จำเป็นต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร เพื่อให้สุกรได้รับการตรวจวินิจฉัย การรักษา การป้องกันการเกิดโรครอย่างถูกต้อง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ รวมทั้งไม่เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค

- 3.4.2.1 การบำบัดโรคสัตว์ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร โดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510
- 3.4.2.2 การใช้เข็มฉีดยาสุกร ต้องมีวิธีปฏิบัติงานในการป้องกันไม่ให้เข็มฉีดยาหักค้างในตัวสัตว์ และมีมาตรการแก้ไขในกรณีที่เกิดปัญหา

3.5 สวัสดิภาพสัตว์

หลักการ

การจัดการการเลี้ยงสุกรต้องคำนึงถึงหลักสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อให้สุกรสามารถแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติ มีความเป็นอยู่ที่ดี และไม่เกิดความทุกข์ทรมาน

- 3.5.1 เลี้ยงหรือดูแลให้สุกรมีความเป็นอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม มีสุขอนามัยที่ดี มีที่อยู่ อาหาร และน้ำอย่างเพียงพอ โดยเป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557
- 3.5.2 กรณีที่สุกรป่วย บาดเจ็บ หรือพิการ ซึ่งไม่สามารถรักษาให้หายได้ ให้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม ไม่ให้เกิดความทุกข์ทรมาน โดยการพิจารณาทำการุณยฆาตให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกรหรือบุคลากรที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร

3.6 สิ่งแวดล้อม

หลักการ

การจัดการซาก ขยะ ของเสีย และน้ำเสียจากฟาร์มสุกรจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงต้องมีการปฏิบัติอย่างถูกต้อง

- 3.6.1 จัดเก็บขยะมูลฝอยในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด นำไปกำจัดอย่างเหมาะสมและถูกสุขลักษณะ
- 3.6.2 มีวิธีการจัดการมูลฝอยติดเชื้อและขยะอันตราย แยกจากขยะทั่วไป

- 3.6.3 กำจัดและทำลายซากสุกรด้วยวิธีที่เหมาะสม โดยอยู่ในดุลยพินิจของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร
- 3.6.4 มีระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำทิ้ง โดยน้ำทิ้งจากฟาร์มสุกรต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าด้วยการกำหนดให้การเลี้ยงสุกรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าด้วยมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร
- 3.6.5 มีการจัดการมูลสุกรและการป้องกันกลิ่นรบกวน

3.7 การบันทึกข้อมูล

หลักการ

การบันทึกและเก็บรักษาข้อมูลมีความสำคัญที่จะช่วยในการวิเคราะห์หาสาเหตุที่มาของปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการจัดการ และตามสอบการทำงานในแต่ละขั้นตอนว่ามีความถูกต้องตามวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้

- 3.7.1 มีการบันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติงานในขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการฟาร์ม ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพสุกรและการควบคุมโรค การจัดการด้านการผลิต รวมถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้
- 1) ข้อมูลเกี่ยวกับตัวสุกร เช่น หมายเลข อายุ เพศ พันธุ์ ประวัติการผสมพันธุ์ การคลอด การได้รับวัคซีน และการรักษาพยาบาล
 - 2) การจัดการอาหารและน้ำ เช่น แหล่งที่มาของอาหารและน้ำ การให้อาหารและน้ำ
 - 3) การรับสุกรที่แสดงแหล่งที่มา
 - 4) การจำหน่ายและกระจายสุกร
 - 5) การเข้า-ออกของบุคคลและยานพาหนะ
 - 6) การใช้สารเคมี ยาฆ่าเชื้อ หรือวัตถุอันตราย
 - 7) การใช้วัคซีนและยาสัตว์ เช่น ใบสั่งยาสัตว์ ใบมอบหมายการใช้ยาสัตว์
 - 8) ข้อมูลบุคลากร เช่น ประวัติบุคลากร ประวัติการฝึกอบรมหรือการถ่ายทอดความรู้ หน้าที่ความรับผิดชอบ และผลการตรวจสุขภาพประจำปี
 - 9) บันทึกที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดน้ำเสีย
- 3.7.2 ให้เก็บรักษาบันทึกข้อมูลเป็นเวลาอย่างน้อย 3 ปี